

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium de Tentatione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

qui proinde liberati ab ejus tyrannide, tanquam cum injusto invasore configunt, velut legitimi heredes regni æterni, quo ille exclusus est: ut omnes ejus doli & pugnæ, quas antea patiebantur in pœnam, nunc ipsis cedant in gloriam. Unde, ut S. Eusebius Emesenus notat, misera nunc est diaboli conditio, dum tota ejus rabies non est aliud, quàm medium, ut justii obtineant, quod ipse vellet eis eripere: ac totus furor, quo se armat in servos Dei, replet Ecclesiam meritis, perficit animas in virtutibus, coronat justos æternâ beatitudine, cælum implet exercitu Martyrum, & aliorum Sanctorum.

Ex quo etiam discas, quàm sit infelix, qui se ab hujusmodi inimico sinit vinci, spontè se tristi ejus jugo submittens, à quo liberatus jam erat: dat ei vires & arma contra se, quibus eum Christus exuerat: præbet ei causam gloriandi de sua perditione, à qua Christus eum vindicaverat: excidit bonis æternis, quorum jus pretiosissimo Christi sanguine comparatum habebat: infilit in supplicia, è quibus à Christo jam erat ereptus.

*Miser, què
a diabolo
sinit se vin-
ci.*

E X E R C I T I U M

De Tentatione Christi.

I.

Omnipotens Deus ac Dominus meus, qui infinitam potentiam tuam nulla re magis ostendis, quàm ignoscendo peccatoribus & miserendo, quos ad imaginem & similitudinem tuam creasti! auge in me magnam misericordiam tuam, & fac, ut nostra corda terrena te ament super omnia, & perveniamus ad magna illa præmia, quæ promittis: quandoquidem tanta sunt, ut excedant omne desiderium nostrum, ac merentur totum cor nostrum. Quid magni tibi est, facere res nihili, & punire unam ad eò debilem creaturam? quò minùs nos redigas in numerum eorum, quæ non sunt, nemo tibi contradicet: ne destruas justè, qui te injustè laeserunt, nemo poterit resistere. Sed ut frangas duritiam mei cordis ingrati, & vincas justas querelas, quas magnis vocibus contra me profert justitia tua divina, & misericorditer ignoscas, quæ promerui, potentiæ est infinita: & quia infinita est, potest facere quid-

*Frangere
duritiam
peccatoris
est infinita
potentia.*

quidquid volueris, sine præjudicio tuæ justitiæ, & pauperis creaturæ destructione. Adoro te, magne Deus: quis est tam magnus, quàm tu? tam potens, quàm tu? tam justus & misericors, quàm tu? Infinitas tibi gratias ago pro fide mihi donata, qua te habeo pro Deo meo; pro spe, qua me obligas ad multa speranda à te; pro amore: quo vis toto corde à me diligi.

II. Sed penes te est, Omnipotens Deus, elevare tuâ potentiâ cor meum ad magnitudinem, quæ est in te, & quam communicare vis mecum. Tu potes, quidquid vis. Si vis, potes illuminare cæcitatem meam: si vis, potes vigorem dare infirmitati meæ: si vis, potes implere me gratiâ, subicere tibi me totum, & elevare vilitatem meam ad communionem puri amoris tui. Ah mi omnipotens & misericors Jesu! Loquere, Domine, ad hunc leprosum: loquere, Domine, ad hunc miserabilem: dic, Domine, ad hunc peccatorem, qui totus est tuus: dic, æternum Verbum Patris: dic, ut audiam, dic unicum *Volo*, & purus ero, fortis ero, ero perfectus amator & imitator tuus: quia ero, quidquid vis. Ex aliis rebus magnis, quas fecisti propter me, tantum quia voluisti, disco sperare ab hoc tuo amore, quidquid mihi est opus. Voluisti pro me fieri homo, & fuisti, quia voluisti: voluisti assumere formam servi, & per omnia mihi assimilari: voluisti in te recipere mea debita, & satisfacere pro illis etiam morte: voluisti meæ stupiditati tradere tuam caelestem doctrinam: voluisti vincere meos inimicos, & docere me modum pugnandi cum illis, ac tuam divinam personam ac majestatem demisisti, ad congregandum eum putidissima, & maledicta tua creatura infernali, quam à te projeceras, & quæ tibi tam malè vult: sustinuisti, ut solitâ suâ malitiâ invaderet puritatem tuam, ac tartarea malignitate supersubstantialem innocentiam tuam laceraret. Permisisti te deportari ab hac bestia, quocumque voluit, & illam eò impudentiæ procedere, ut à divina majestate tua peteret adorari: & quamvis te ipse haud nôset, tu tamen Deus meus, qui sic volebas, probè scivisti magnitudinem tuam, & vilitatem illius nefandi sollicitatoris. Plurimum te humiliasti, Domine, cum te subjiceres pedibus mortuorum tuorum in passione tua; cujus ministros, etsi forent im-

probi.

DEVS
potest,
quidquid
vult.

Ex illis, quæ
fecit robo-
ratur no-
stra fiducia.

Mira di-
gnatio Do-
mini. Jesu.

probi, tu tamen amabas, ut eos saluares; exercebant impiis manibus tuam virtutem, qua cupiebas eos sanctificare: spargebant sanguinem, quo eos lavabas: & multi eorum per cruciatus, quibus te afficiebant, consecuti sunt gloriam, cum ex fructu victoriae & humiliationis tuae conversi, redderent tibi vitam suam & sanguinem. Sed diabolus tentator, hostis tuus ac tuorum, insanabilis suis malis, obstinatus in malitia, contemptor tuae bonitatis, indignus tuo conspectu, Deus meus! quomodo voluisti, ut alloqueretur, tentaret, impugnaret te, ut solet miseros peccatores? quomodo dignatus es luctari, & congregari cum infernali spurcissimoque dracone? quomodo permisisti, ut superatus omnem suam furiam in te evomeret per suos ministros, & in Crucem te adigeret? ut gloriari posset, se obtulisse tuis conatibus, vitaeque te spoliasse? Ita, Deus meus! aliud nescimus, quam te sic voluisse, sic fecisse, & meam causam voluisse, & fecisse. Rationes, cur ita volueris, in me nullae sunt; in te sunt, cur voluntas haec esset sanctissima, ordinatissima & iustissima; & quod ego non capio, potentia & misericordia inveniunt convenientiam, qua glorificeris in omnibus, semper tibi similis, semper infinitus, aeternus, omnipotens.

III. Quid ergo, Domine mi, nunc impedit bonitatem tuam, ne velis potentiam tuam, ne facias id, quod peto? Da mihi ergo lucem tuam, amorem tuum, puritatem, misericordiam tuam, fortitudinem tuam; & fac istam creaturam tuam, qualem vis. Si pro omni re tibi non adeo congrua, invenit bonitas tua sufficientissimas & iustissimas causas, ut velles & faceres; an pro sola re tibi tam propria, tam conveniente magnitudini tuae divinae, & virtuti Redemptoris ac Salvatoris, qua potes explicare potentiam, ac bonitatem tuam, misericorditer mihi largiendo, quod peto, causam non invenis? Non mereor, verum est: sponte peccavi, omnes rationes ex parte mea, cur id non facias, sunt verissimae; sed superat eas bonitas tua: excedit omnipotens misericordia tua, ut me cures, me sanes, me restaures, me facias talem, ut sis mecum contentus.

IV. Igitur mi divine Reparator, omnipotens *JESU*, Salva-
tor ac Deus meus, quando me tua Fides docet, talem te esse, ut
à te

*ibi non est
ratio men-
tis, sufficit
amor Dei.*

contra tenta-
tionis.

à te solo possim ac debeam sperare magna, quæ non promereor; quanta possim confidentia & humilitate, repræsento tibi necessitatem meam, ut adjuves. Vide, Domine, quod, si dæmon est ausus invadere tuam incomparabilem puritatem, in qua se videbat nihil juris habere, quàmque formidabat; & si arma sumpsit contra innocentissimam tuam personam, invincibilem fortitudinem, perfectissimam virtutem, & contra opera tua divina, ut everteret ea, vel saltem impediret, quæ operari volebas in mentibus hominum; quid faciet, aut quid omittet facere in me paupere, nato in miseriis,merso in luto, pleròque pravis inclinationibus? Tu vides, Domine, quòd hic dirus leo non dormiat, semper quærens mihi nocere: omnia contra me tentat, miscet se omnibus, à nativitate mea hucusque: quidquid facio boni, corrumpit; semper intentus, ut me decipiat, semper excogitans dolos, ut me vincat. Etiam in somnis ab eo tutus non sum: cum evigilo, nullo momento temporis, nulla occasione prætermissa me tentat. Jam se transformat in Angelum lucis; jam induit se tuis donis; jam se transfiguratur in speciem virtutis, aliquando assumit colorem mearum inclinationum, & omni modo, tempore, loco; in omni actione interna, externâ; in omni re bonâ, malâ, me tentat, fictus, dissimulator, cavillosus, ingeniosus, dexter ad insinuandum se mihi, ita ut ego non sentiam, nec intelligam. Quando me non potest inducere in peccatum, saltem inquietat suis tentationibus, fatigat importunitatibus, in periculum conjicit suis phantasias. Ardet contra me irâ, acuit in me suam invidiam, ne potiar bonis, quæ perdidit; in auxilium convocat omnes furias inferni, vanitatem mundi, appetitus miserabilis meæ naturæ, inclinationes sensuum, conditiones hominum, inter quos versor, eventus rerum, varietatem temporum, ipsa adeò peccata mihi dudum remissa; & cum tua divina misericordia me comittit. Ex quo sum natus, invenio semper hunc hostem ad latus; & quando illum minimè cognoscebam, erat mihi vicinior & magis nocebat. Ah divina fortitudo mea, bone mi JESU! quid faciet creatura hæc pauper, infirma, terrena, contra talem hostem, tam plenum malitiâ? quis ego sum ad
diram

diram hanc pugnam? in quo, Deus meus, confidam in tam continuo & crudeli bello? Scio bene, Domine, quod inimico non concedas, ut supra vires me tentet, & quod possim cum gratia tua victor evadere, magno meo commodo: per hoc me excusare non possum. Sed hoc misericordiae tuae confiteor, non excusando, sed agnoscendo miseriam meam, petens remedium. Tu, misericors Domine, cujus pietate vivo, qui me toleras, & exspectas, vides, quoties hic inimicus potiores apud me partes obtineat. Illi praebeo aures, & tibi clausum cor habeo; & quia me sibi videt esse tam obsequentem, fit contra me semper audacior; & si ad te confugiam, furia majore me insequitur, quia ipsum admisi, meque illi permisi.

V. Novi me semper fieri debiliorem, quia mea voluntas re-
 culavit tuum auxilium: mea sponte debilitor. Nihil enim posset
 in me improbus hic persecutor, si non foret voluntaria mea infir-
 mitas & negligentia. Merito me inimicus apud me accusat; quia
 optime scit, si non vellem, se mihi nocere non posse; nec vincere,
 nisi volentem. Quare, mi Domine, mare immensum infinitae bo-
 nitatis & misericordiae! jam sum in ejus unguibus, jam praecipitavit me, jam agit mecum pro libitu, & mei dira fames crescit in illo. Me solum culpo in omnibus. Erone propterea, coram hoc infinito pelago misericordiae sine remedio? quare tu es meus Redemptor, nisi ut me liberes? Quare tu es omne bonum, nisi ut a malo me eruas? O Bonitas infinita sanctifica me: o Pietas divina! mihi ignosce: o Potentia infinita! libera me ab hoc hoste, & a me ipso. Tu vides, Domine, illum non quiescere, donec omnino me perdat: custodi me tu: maneat ille famelicus, & ego per te liber evadam. Recordare, quod non volueris cum illo pugnare, nisi ut ego tua virtute ipsum vincam. Ergo, Domine, pugna pro me, & eum vince in me. Verum est, quod praeceperis, ut tibi soli obediam, te solum adorem; & ego mea sponte serviverim huic infelici meo inimico, & omnibus meis sensibus & appetitibus, quibus multum juvatur; & ita curaverim suggestiones & amorem eorum, ac si forent ipsi Deus meus: & propterea dominantur in me. Mandasti quidem, ne sim temerarius, & ne tentem te: & ego sine temeritate

ritate non audeo venire in conspectum tuum in potestate cupiditatum mearum; & fui tam demens, ut sperarem salvari incedendo per viam perditionis, ac sæpe volui sceleratas meas delectationes, & voluntatem diaboli conjungere cum tuo servitio; quod sicuti non potuit fieri, ego me præcipitavi in multorum peccatorum miseriam, & in portas inferni,

VI. Hoc est, Domine, quod ego feci; sed tua est misericordia. Erravi, bone Pastor! peccavi, bone JESU! feci de meo, sanctissime Deus! Ideo tu dixisti, quod non in solo pane vivat homo, sed in omni opere manuum tuarum, & in virtute cordis tui, & in pietate verborum divini & suavissimi oris tui. Si ergo, Domine, non possum non esse tuus, & tu meus, quomodo moriar? Aperi, bone JESU! thesauros tuos, & erige vilitatem meam: da mihi robur contra hunc hostem; ignosce mihi delicta præterita: da mihi vitam, vigorem & fortitudinem, ut tam fideliter pugnem, quam ignavus fui hætenus in certamine, in quod me misisti. Qui sum ego, Domine, ut pugnem & vincam? Sed tu, Dux meus, qui humilitate tuâ vicisti meos inimicos, non reliquisti mihi efficacius medium, quàm illam contra omnes illorum assultus. Confiteor, Deus meus, quod absque divinâ tuâ virtute nihil possim: quod si nollem fateri, ipsi lapsus mei contra me testarentur, quibus per superbiam eò decidi, unde sine tua ope non possum resurgere. Præsens mea voluntas est, te non ampliùs offendere, neque ampliùs consentire meo inimico: sed etiam scio, quod non habeam vires pugnandi, nisi tu pugnes pro me.

O R A T I O

Psalmi De Profundis contra Tentationes.

*De profundis clamavi, ad te, Domine,
Domine exaudi vocem meam.*

I.

CONFITEOR, Deus meus, quod me posueris in statu sublimi, circumdato misericordiis tuis; at ego infelix præcipitavi me in profundum amoris terreni, in profundum voluntatis inimicorum meorum, in profundum infirmitatis ac cæcitatatis, in profundum vitio-